

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. Φύλλου 21

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Γραφεία: Βενιζέλου 25

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΘΛΕΦΑΝΗΣ Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1964

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΜΑΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ κ. ΘΕΟΔ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗ

Θλιβερή εντύπωση δυστυχώς αποκομίζει ο επισκέπτης του Κρατικού Νοσοκομείου της πόλεως μας. Οι άνευκαρκες του βάλαιμι, τα έπιπλά του, οι τοίχοι του, η καθαριότητα, όλες οι εγκαταστάσεις θυμίζουν πρόχειρα Νοσοκομεία της Αφρικανικής Ήπειρου. Ακόμη και το λιγιστό Ιατρικό προσωπικό, μαζί με τις νοσοκόμες, τους βοηθούς πασχίζουν να προλάβουν τους πολυπληθείς από τους άσθενείς της πόλης μας. Είναι μιά άπληρη παρατήρηση. Ακατάλληλος και η τοποθεσία του, όπου ή σκηνή τα καυσαέρια, ο άδιάκοπος θόρυβος των τροχοφόρων έπιδεινώνουν και μετριάζουν τ' αποτελέσματα της Ιατρικής και φαρμακευτικής περιθαλψης...

Όλοι γνωρίζουμε πώς το μεγαλύτερο αγαθό του ανθρώπου είναι ή ύγεια του. Κι' έν σ' ένα τόσο γίνεται άνοικτοδύνη μιάς πόλης, πρέπει πρώτα να οικοδομούνται τά κτίρια που θα χαρίζουν την χαρά της ζωής, την ύγεια....

Δυστυχώς όμως, όλοι μας άναγνωρίζουμε την αξία της υγιατικης και πνευματικης ευεξίας, άλλα κανείς μας δεν έδρωσε τόσο ψηλά και θεληματικά τ' άνάστημά του, ώστε ν' άποκτήσει το άδολγο νοσοκομείο ή πόλη μας. Κάθε μεμονωμένη προσπάθεια που έγινε ίσως τώρα ήταν άπλωσ γραστώσιμα σ' εκείνους που είναι υπεύθυνοι για την ύγεια του τόπου μας και που άέχονταν ούτην την αίσχυνη. Και άληθινά αίσχυνη γιατί άποψη άξία της νοικοκυράς κριθείται από

την παστριότητα του σπιτιού της, άλλο τόσο ή προδευτικότητα ένός τόπου κρίνεται άπό το νοσοκομείο και τά σχολεία του. Και είναι όδυνηρά ή εντύπωση στον περαστικό διαβάτη του τόπου μας που βλέπει να ορθώνουν το άνάστημά τους ύ πόροχα και μεγαλόπρεπα οικοδομήματα όταν άνακαλύπτει κατά λάθος τον τόπο της έπισκευής της άνωθώπινης μηχανής...

Ας μην άνοιχτούμε όμως περισσό-τερο στο θέμα, άς μην χρησιμοποιήσουμε σχήματα λόγου για να δείξουμε την τσπατσουλιά που μαστίζει τον τόπο μας, άς μη γίνουμε σαν πολλούς διμλητές που περιορίζονται να μές κάπως γνωστό πιδ είναι σωστό και πιδ έσφαλμένο και δεν τραχωρών πωτό στο πώς θα γίνεται το σωστό... Πρώτα θα βάλλουμε τά πράγματα στην σειρά τους, ξεκινώντας από τις προσπάθειες που έγιναν ίσως τώρα.

Πριν από έπτά περίπου χρόνια πάρθηκε άπόφαση το νοσοκομείο της πόλης μας να γίνει άπένυτη άπό το γήπεδο του μπάσκετ, χαμηλότερα από τον δρόμο Βεροίας-Βαρβάρας και άνάμεσα στους μπαξές. Άνυμφίβλα μια άπλη παρατήρηση το μόνο πρόβλημα που ήταν ή κεντρική του τοποθεσία, άπό ύγιεινής πλευράς το άκαταλληλό-τερο. Δεν γνωρίζουμε τους βαθύτατους λόγους που έσπραξαν εκείνους που

πάραν αυτή την άπόφαση. Έτσι έκλεισε το πρώτο μέρος της προσπάθειας.

Τελευταία οι πολιτευται του τόπου μας, μαζί με την διοίκηση του νοσοκομείου, άνοιξαν το φάκελλο να το μελετήσουν και να τραχωρήσουν στην έξασφάλιση της άνάλογης πίστασης. Μά πικρία είναι πώς ότι έγινε πιδ μπροστά, δεν μπορούσε να συνεχισθή, κι' έτσι έπρεπε να άρχίσουν από την αρχή, δηλαδή από το οικόπεδο. Διάλεξαν δυο τοποθεσίες που συγέντρωναν τις προ-ύποθέσεις. Η μία κοντά στον πνεύνα του Παπάγου και ή άλλη στο Έργο-χωρι. Κάλεσαν μάλιστα και τον ύφυ-ποργό Κοινωνικής Προνοίας κ. Κοκκέβη για άυτόφρα. Δεν γνωρίζουμε την θέση που έβρισκε. Έκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι το Ύπουργείο Κοινωνικής Προνοίας είναι πρόθυμο να χορηγήσει την σχετική πίστωση του έργου και μάλιστα αύξησε τις κλίμας, άπό εξήντα σε εκατό, με προοπτική τις εκατόν εξήντα άρόγτερα.

Έτσι με άυτό τον αριθμό κλιών, με πλήρες Ιατρικό και ύπηρεσιακό προσωπικό, με σύγχρονα διαγνωστικά όργανα ίκανοποιούνται κίπως ο βασικές νοσοκομειακές άνάγκες του νομού μας. Οι έπι-περιρς όμως της ζωής, δεν μές άφήνουν άναπαυμένους, μίς που όλα τώρα έχουν πάρει το σωστό τους δρόμο. Ό χρόνους που μεσολοβεί άπό το πάρισμο μιάς

άπόφασης μέχρι την πραγματοποίησή της είναι παράφρα έλαστικός. Μπορεί να περιορισθεί στον πραγματικό άπαιτούμενο χρόνο, άλλα και μπορεί να μακρυνεί άπελπιστικά. Αυτό θα εξαρτηθή από δυο παράγοντες. Ο πρώτος, οι υπεύθυνοι του τόπου μας, είτε είναι διοικήτες νοσοκομείου, είτε Δήμαρχος, είτε Νομάρχης, είτε εκκλησία, είτε πολιτευται. Ο δεύτερος, ο λαός της πόλεως μας, που συνηθίζει να ψυθιρίζει μονάχα και να μην οργανώνει έπιτροπές, να μην συντάσσει ύπομνήματα κι άπό κάτω να ακολουθούν χιλιάδες ύπογραφές....

Τώρα που είναι έξωτό το σίδηρο να το λυγίσουμε. Ας έδώσουμε τις δυνατό-τες σε μια εύγενική προσπάθεια που θα τιμήσει τον τόπο μας. Ας πησίουμε τις προσωπικές μας διαφορές και μονια σμένει να άρχίσουμε τον έξωραισμό της πόλης. Μές λείπουν άφάντοστα πολλά. Έίμαστε άπελπιστικά πίσω, άνάλογα με τον πληθυσμό και τις δυνατότητες που διαθέτουμε. Τίποτες δεν γίνεται μά-ναχο του. Έμεις θα περιμένουμε, παρα-κολουθώντας κάθε προσπάθεια, εύχα-ριστώντας καθέναν που ενδιαφέρεται και έπανερχόμενοι στο ίδιο θέμα, μέχρι που το νοσοκομείο μας έπιβλητικό και πλή-ρες θα ύμωγη τ' άνάστημά του. Κάθε άτομική προσπάθεια άντανακλά στην δική του πρώτα ύγεια κι' έπειτα στην ύγεια του δίπλου του.

Θ. Π.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Δεν πέραν όρκο ότι τά πράγματα έγιναν όσοι θα σας τά διηγηθή.

Πάντως κάποις έπος θα γίγαν.

Ήταν και δυστυχώς έξα-κομωθούν να είναι, σε μια μακρυνή ώρα κάτι ντερεκία κι' ασταλάκο ύρος που τους λέγαν λόρδους.

Τώρα γιατί τους λέγαν λόρδους μη με πρώταε, γιατί κι' έγώ δεν τό έρω.

Τι δουλειά κάνουν όμως μπορώ να σας πώ. Πίνουν το σάι τους άγγλισι, πάνε σε κονσέρτα με έργα Μπάχ, Μπετόβεν, Λίστεν, βλέπουν Σαίξπηρ, θεαμάζουν πινακες του Θεοτοκόπουλου, του Έρμπαρν, του Γκότν, κι' όταν τους πιάσει ή άντα μερώνου τά όλοι με εκτεσθαλής τον αρχιλόφο και προσπαθούν να βρουν λεινι να τους περάση ή κλέψι.

Νά κανούμε πόλεμο, λέει ο αρχιλόφορ. Και τά συνε-πιασμένα πρόσωπα αιδριά-ζουν. Γίως σέρ. Ο πόλεμος είναι όρατος όταν τον κάνουν έλλοι.

Έτσι και στην δική μας ιστορία έγινε.

Πόλεμο άρχιλόφορ μου. Γιατί όχι. Μά πού;

Γονιά της Γης δεν άφή-σαμε που να μην βάλουμε τον κόμπο να σκοτωθή.

Η λίσσι είναι άπλη, Έβωσε την άπάντησι ό σο-φος έγκέφαλος.

Αρχίζουμε ξανά από την άρχη.

Καλώς σέρ. Και κατά την γνώμη σας πού λέτε να στρα-φούμε.

Στην Κύπρο. Τά γεμιάτα έν-διαφέρουν πρόσωπα σκοτει-νιάζον κάνουν κριματίστες άποδοκιμασίας, και κάποιος λόρδος άποτολιμή:

Μά σέρ με όλο τον άπαι-τούμενο σβασμό, στην Κύ-προ γνωρίζετε, Ε.Ο.Κ.Α. Μα-κάριος Τό χαμόγελο δεν σβώ-νει άπό τά χείλη του όμιλη-τού.

Λόρδο μου έχουμε τον 'Αλή Αυτός θα βγάλλι το φιδι άπο την τρούπα.

Και έρχεται ό 'Αλή, και προσκυνά τουρκικά: κι' έρχε-ται ό 'Αλλήνι, να του κόρη-χρόνια και να τους δίνει με-ρές στους πολυχρονιόμενους πασάδες, με συγχωρείτε λόρ-δος ήθελα να πώ κι' ύστερα σούζα περιμένει διατύγες.

γαν για κάποιο Τ 21 για Μισαούληδες, Κανάηδες, Καραϊσκάκηδες... ύστερα φο-βουμε και το άγάμα της Έλεν-θερίας.

Έλα καβάνε 'Αλή άγά. Αδίο το χάρισαν οι Γάλλοι, πριν πολλά χρόνια και τά ζαβέρια μας μιά κι' ήταν μεγάλο, και δεν μπορούσαν να τό βάλουν στο Μουσειό-τό βάλανε στην έπιπρω-έτσι για να κάνουν το κομ-μάτι τους.

Έδώ πού τά λέμε άγαπη-μένους άνεύγισ ήταν χατήρι δεν ήθελε να του χαλάση.

Μετά χαράς να σου δώσω τους ψηφους. Έμεις λυντα-σουμε τακτικά έδώ με τε-λειωμό σέν έδω.

Άσπρους θέλω είτε πεσιμα-τικά ό 'Αλής.

Έξωσε την φαλάκρα του ό μάμπριος Σαμ, το σκέφτηκε άπό δά το σκέφτηκε άπό και (Μήπως κι' αυτός δεν είχε ψήσι κομπούσους στη χιρο-σά) έβωσε την άδεια.

Σπλάτι σου άνεψι 'Αλή. Και ήλ σου κίνο και δάρο που είναι ένα κι' ένα για τί δουλειά σου.

Τά λέμε βόμβες Ναπάλη. Από κεί και πέρα κατα-λαμνείνε τί' έγινε. Δεν στα-

θείου Σαμ. άποκάσσει το τυπικό, προ-σφώνισις, Σουλτάνε μου κτά.

Έ τάρε και μένα να με προσφώνισαν με τον τίτλο του Σουλτάνου θα κόλακεύ-μουν.

Αρχίζει Λοιπόν ό 'Αλή μπής το παραμύθι.

Σουλτάνε μου γράφω την ιστορία του ένδοξου έθνους μου. Κι' έπειδή ό παπούδες μου δεν κράτησαν όφρα για τό ψηφιοκάτοιο γκαουρήν άδικο, κι' έπειδή ή ιστο-κία μου δεν θέλω να έχη κενά σε παρακαλώνα μου έπι-τρέψης να ψηφω κανένα δυο άνθρώπους για να δώ σε πό-ση όφρα ψήνονται.

Εδώ πού τά λέμε άγαπη-μένους άνεύγισ ήταν χατήρι δεν ήθελε να του χαλάση.

Μετά χαράς να σου δώσω τους ψηφους. Έμεις λυντα-σουμε τακτικά έδώ με τε-λειωμό σέν έδω.

Άσπρους θέλω είτε πεσιμα-τικά ό 'Αλής.

Έξωσε την φαλάκρα του ό μάμπριος Σαμ, το σκέφτηκε άπό δά το σκέφτηκε άπό και (Μήπως κι' αυτός δεν είχε ψήσι κομπούσους στη χιρο-σά) έβωσε την άδεια.

Σπλάτι σου άνεψι 'Αλή. Και ήλ σου κίνο και δάρο που είναι ένα κι' ένα για τί δουλειά σου.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Λαμβίνοντες όφρομην, 666 δραχ. μηνιαώς, 47,222 δραχ. ήμερησίως!

2) Χορηγία διαδύχου 4 εκατομμύρια έτησίως, 333, 333 δραχ. μηνιαώς, 11.111 δραχ. ήμερησίως!

3) Χορηγία Βασιλομή-τορος 3 εκατομμύρια έτη-σίως, 250.000 δραχ. μην-ιαώς, 8.333 ήμερησίως.

4) Κόστος άγοράς βασι-λικού άεροσκάφους - 37 έ-κατομμύρια, έν το μετσίωτό άεροπλάνο συντηρε-ται ύπό του δημοσίου και επανερχόται δια πληρωμά-των της πολεμικής άεροπο-ρίας!

5) Το Δημόσιον άπό του 1955 έχει καταβάλλει 4 έκα-τομμύρια δραχμών, εις τό-ς ζεσπορικάς έταίριας, ως ελισθηρία δι' ιδιωτικά τοξί-σια των μελών της βασι-λικής οικογενείας!

6) Η 'Ολυμπιακή άερο-πορία έχει άπαιτησεις κατά το δημόσιον 4 εκατομμύ-ρια δραχ.

7) Το Έλληνικόν Δημό-σιον άνέλαβε το κόστος κτήσεως των βασιλικών θα-λαμηγών και έπιβαρύνεται

Κατάσπαρη ή ιστορία του βασιλικού αυτού λαού άπό αμία και δάδε. Έτσι και τώρα.

Η Λευτερά σαν φεγγαβόλο άστέρι της νύκτας το ξημέρομα θα φέρη. ΓΑΜΑ ΑΛΦΑ